

ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

Дія Духа Святого.

Івана 16:8-11

Дорогі брати і сестри.

Маю намір розповісти вам про одне з найбільших християнських свят, яке оповідає нам про прихід у цей світ Духа Святого. Для всіх християн це дуже важлива подія і дуже знаменний день. Хоча прикро, що для багатьох людей цей день не є великим святом можливо тому, що цей Дух Божий ще не торкнувся сердець людей, а, можливо, і тому, що багато так званих християн сьогодні все ще святкує це християнське свято за язичеським обрядом. У газетах дуже мало написано про подію П'ятидесятниці, а якщо подавалося, то лишень про те, як святкували це свято наші діди-прадіди - язичники. Сьогодні багато хто прикрашає свої домівки зеленню, хоча так і не знає, яке це відношення має до цього свята. Велика кількість людей навіть не знає, що вони святкують.

Дивлячись на це свято, розумієш, на скільки потрібен нашому народу цей Дух Святий, який зійшов на апостолів і який так багато робив і робить для росту церкви, духовного росту кожного істинного християнина.

Отож спробуємо поміркувати про те, яку задачу чи функцію має той Дух Божий.

Ще перед Своєю смертю і воскресінням Ісус попередив своїх учнів про прихід у цей світ Духа Святого. Після Таємної вечері Він багато розповідав про того „параклетоса“, який мав бути помічником, адвокатом і захисником для всіх тих, хто прийме Його в своє серце. Це дуже важливо для нашого спасіння, але давайте подивимось, чи дійсно в нашому серці присутній цей Святий Дух і які є ознаки цього?

Перше, про що говоритимемо, це про те, як Дух Святий відкриває людям очі на наші гріхи. Що означають ці слова для нас? Розумієте, багато людей сьогодні живуть ілюзією, що вони є безгрішними, що їм немає в чому каятися. Хоча ще з часів Адама і Єви людство звикло звинувачувати когось у своїх гріхах, а не самих себе: „Це Єва винна у тому гріху, який Адам вчинив. Це хтось інший винен, але тільки не ми.“ Проте, коли в серці людини починає працювати Дух Божий, тоді Він відкриває очі людині, яка починає бачити провини не когось іншого, а в першу чергу свою, власну.

Згадайте випадок, який стався того Дня П'ятидесятниці з апостолом Петром, коли він виїшов до людей і почав проповідувати. Тоді свою промову він закінчив такими словами: „Ото ж, нехай увесь Ізраїлів дім твердо знає, що і Господом, і Христом учинив Бог

проповідь

ст.1-2

"Вірую..."

Чи думаємо,
чи говоримо?

ст.3

Історія Благовістія

ст.4-5

Дитяча сторінка

ст.6

Новини

ст.7

Розпорядок служінь

ст.8

Стаття "Дух Синівства"

Його, Того Ісуса, що Його розп'яли ви!" (Дії.2:36) Після такого звинувачення можна було очікувати, що євреї кинуться і поб'ють апостола, але сталося інше, Дух Святий пронизав серця тих людей, і вони у відчай почали кричати: „Що ж ми маємо робити, мужи-браття?" Дух Святий вказав цим людям на їхні гріхи і вони побачили, в якому стані вони знаходяться. Мені здається, якби Петро сказав ці слова перед П'ятидесятницею, результат був би іншим.

Багато сучасних богословів, проповідників для того, щоб не залякати людей, намагаються говорити їм тільки приємні речі: „Бог є любов, Він всіх буде прощати, милувати". Багато таких намагаються не говорити про Божий гнів чи покарання за гріхи людства. І для багатьох людей дуже приємно слухати такі речі, як про любов Божу, про загальне прощення всіх. Чи не так? Але Святий Дух діє зовсім інакше. Завдання Духа Божого показати людині на її власні гріхи, адже коли людина зрозуміє, що у неї самої є проблеми, тоді вона буде шукати спасіння, порятункові від цих гріхів. Святий Дух прийшов не для того, щоб люди могли безтурботно жити у гріхах, а для того, щоб люди визнавали їх і позбувалися їх. Дух Господній ніколи не буде підігравати людині і казати, що людина завжди правильно робить. Навпаки, саме цей Дух виявляє в серці людини істинну природу гріха.

Для чого це потрібно і чи це приємно? Звичайно, це неприємно, але коли людина зрозуміє свої власні гріхи, коли вона їх визнає, і залишить їх, тоді це буде саме те, що потрібно для нашого спасіння. Чи відчуваєте ви роботу Духа Святого у вашому серці? Чи дозволяєте йому працювати там, вказувати на ваші особисті помилки?

Але чи знаєте ви, що є основою всіх гріхів? На який конкретний гріх Дух Божий буде звертати особливу увагу? Передусім, це недовіра до Господа, те, що більшість не вірують у Спасителя. Проблема тих людей, які в День П'ятидесятниці слухали проповідь апостола Петра була в тому, що вони не сприймали і не вірували у Ісуса Христа, як Спасителя і Месію. І коли вони після слів Петра зрозуміли, хто насправді був той Ісус, тоді євреї повірили в Нього, прийняли Його і почали каятися в тому, що саме по їхній вині Месію було розп'ято.

Як ви думаєте, чи вірять люди, які живуть сьогодні, у Спасителя Ісуса Христа? Якщо Дух Святий справді відкриє серця багатьох, то стане зрозумілим, що дуже мала кількість людей приймає Ісуса, як єдиного Спасителя.

Інша важлива річ, яку Святий Дух виявить – це про правду, яка полягає в тому, що Ісус пішов до Свого Небесного Отця. Чим ці слова важливі для нас? Розумієте,

по своїй природі кожна людина схильна до самовиправдання. Кожен намагається показати Богу, що він не винуватий, що він святий. Так само було і з євреями, які вважали свої дії істинною правдою, розпинаючи Ісуса. Проте Дух Святий через смерть і воскресіння Христа показав людині її марну праведність. Коли на Голгофському хресті висів Син Людський, все

здавалося було зрозумілим для людей: ми є праведні, а Цей є богохульником і злочинцем. Однак Ісус Христос силою Свого Небесного Отця воскрес із мертвих, вознісся до Нього на небо. Після цієї події всім стало зрозуміло, хто правий, а хто винуватий. Людська самоправедність виявилася фальшивою, адже саме через свою праведність людина здатна була вбити Сина Божого. Святий Дух показав, що саме через Христа, саме через Його воскресіння і вознесіння, віруючий може отримати спасіння.

Чи виявляє Дух Господній у вашому серці праведність Христову, а не вашу особисту праведність? Чи допомагає вам Дух Святий зрозуміти, що спасенні ми можемо бути лише через Христову праведність, а не через наші певні заслуги, чи виконання заповідей? Чи дає вам Дух Святий мудрість, щоб ми всі могли зрозуміти і повірити в Того, Хто після Свого воскресіння зійшов до Отця Небесного, принісши Себе в жертву за гріхи цього світу? Чи дійсно працює у вашому серці цей Дух Святий?

І третя важлива річ, яку Дух Господній виявляє світові, це суд, що засуджений – князь цього світу. Знову ж таки, здається, яке відношення це все має до нас? Справа тут у тім, що засуджений не тільки сам князь цього світу – сатана, але і всі його слуги, всі ті, хто виконував його волю, хто служив йому, а не Господу. Є багато людей, які не вірять, що колись стануть на суді перед Богом, однак Святий Дух показує багатьом людям у наш час, що це не вигадки, а це – реальність. Більше того, цей суд вже розпочався, і сатана вже засуджений, так само, як засудженими є ті, хто стоїть на боці сатани, хто не виконує волю Господню, хто живе по ділах плоті. Саме Дух Святий виявляє про цей суд у серцях багатьох людей, заставляє їх задуматися, що буде з ними на цьому суді, на чьому боці вони стоять. А що підказує вам Дух Святий у вашому серці? Що виявляє вам Дух Святий про суд? Чи будете ви царювати з Богом у Царстві Небеснім, чи засуджені разом з князем цього світу?

Дорогі брати і сестри, ми достатньо прочитали про роботу Духа Святого. Він справді працює дуже плідно і Його роботу ми можемо бачити вже на протязі 2000 років. Ми знаємо, як Він повертає людей до віри, до покаяння. Ми знаємо, як Він виявляє в людях їхні гріхи, і це є добре, адже саме через це велика кількість людей прийшла до Бога, знайшла спасіння. Життя стає іншим, коли ти розумієш, що в твоєму серці працює сам Бог. Але чи працює Дух Святий у вашому серці? Чи приводить Він до змін ваше життя? Якщо з допомогою Духа Божого ми розуміємо, що то є гріх, то чому б нам не очиститись від нього? Якщо є праведність, то чому ми не шукаємо її? Якщо є суд, то чому ми не просимо Бога, щоб Він очистив нас, щоб нам не було страшно на цьому суді?

Дозвольте Духові Святому працювати у вашому серці, дозвольте йому вести вас по шляху до спасіння, яким тяжким цей шлях не був би. Дозвольте Божому Духу змінювати ваші серця, щоб ваше життя було благословенням від Господа. Амінь.

Мурза В.В. пастор УЄРЦ

„Вірую . . .” чи думаємо, що говоримо?

Шановні читачі. Даний номер газети присвячений великому святу – Трійці, сходженні Духа Святого на апостолів. Саме про того Духа Святого ми і будемо говорити. У Символі Віри є такі слова: «Вірую в Духа Святого ...». Давайте разом подумаємо, що означають ці слова, що ми насправді визнаємо, коли говоримо ці слова?

На запитання: «Як саме віруєш в Духа Святого?», Катехізис дає відповідь: «По-перше, Дух Святий так само, як і Отець і Син, є одвічний Бог (1 М. 1:1-2, Матв. 28:19, Дії 5:3-4). По-друге, Він даний мені особисто (1 Кор. 6:19, 2 Кор. 1:21-22, Гал. 4:6), щоб за моєю істинною вірою зробити мене спільником Христа та всіх Його благословінь (Гал. 3:14), втішати мене (Ів. 15:26, Дії 9:31) та залишатися зі мною навіки (Ів. 14:16-17, 1 Пет. 4:14).»

Перед тим, як розглянемо це пояснення, важливо звернути увагу на звинувачення, яке часто роблять проти Катехізису і навіть проти Реформованих конфесій взагалі, буцімто всі вони ігнорують Третю Особу Триєдиного Бога. Чи правда це? Чи дійсно Він є «забутою Особою Триєдиного Бога?». Наша відповідь може тільки заперечувати це. Звичайно, це правда, що Він не отримує стільки уваги, як Господь Ісус Христос, але це відображає тільки те, що ми можемо знайти в Біблії. Там, саме Христос перебуває в центрі уваги, в той час, як Дух ширяє в сутінках. Ті, що звинувачують ці конфесії в применшенні дії Святого Духа знаходяться під впливом суб'єктивізму часу, в якому ми живемо. Сьогодні дуже багато тих, хто настільки зайнятий емоційною стороною віри, що включають це в свою теологію і ладні заставити повірити нас в те, що Дух є важливішим за Сина. Ми це заперечуємо і стверджуємо, що не можна надавати перевагу якійсь із Осіб, коли мова йде про Триєдиного Бога. Всім потрібно поклонятися однаково.

Повертаючись до Катехізису, ми бачимо, що тут йдеться по-перше, про те, що є Дух і по-друге, що Він робить. Стосовно Його Особи, то сказано, що «Дух Святий так само, як і Отець, і Син, є Одвічний Бог». На відміну від того, про що навчають секти, Дух є не просто впливом чи безособовою силою. Ні, Дух є особою. Він є третьою Особою Триєдиного Бога. Він є таким же божественним, як Отець і Син. Це не важко довести. Писання вчить, що Духу надані божественні імена: Бог (Дії.5:3,4); Дух Божий (1 Кор.2:11); Святий Дух (Ів.14:26); Утішитель (Ів.14:16). Він також володіє божественними якостями: вічний (Євр.9:14); святий (Мрк.13:11); всюдисущий (1Кор.12:14); премудрий (Еф.1:17). Він також робить і божественну роботу: творить (Йов.33:4; Пс.104:30); викупляє (Лк.12:12; Ів.6:63; Як.4:5). Всі ці уривки, як і багато інших, вказують на те, що Святий Дух є справді істинною божественною особою.

Разом з тим, Він є божественною особою, яка зайнята божественною роботою. Писання вчить, що присутність і сила Духа є всюди. Коли створювався світ, Дух там також працював (Бут.1:2; Йов.33:4; Пс.104:30). Коли ми думаємо про Господа Ісуса Христа, ми також бачимо роботу Духа. Він задіяний у народженні Христа (Лк.1:35; Матв.1:18,20), у хрещенні Христа (Мрк.1:10), у служінні Христа (Лк.4:18), у воскресінні Христа (Рим.8:11), і так можна продовжувати і продовжувати. Він також дуже задіяний в церкві (Дії.2; 1 Кор.12:13,14). І нарешті, Він також є дуже активний в житті віруючих. Він допомагає нам відродитись (Ів.3:5). Він дає нам право сказати: «Христос є Господь» (1 Кор.12). Він живе в нас і будує в нас Свій дім (Рим.8:9). Він повністю очищає нас (1 Пет.1:2). Він допомагає нам молитись (Рим.8:26). Він втішає нас (Дії.9:31). Він робить нас свідками (Дії.1:81). Він є причиною появи плоду в нашому житті (Гал.5:22). Він завжди перебуває з нами (Ів.14:16).

Істинно, Дух робить так багато, що неможливо уявити християнську віру без Нього. Без Нього не було б ні віри і святості, ні церкви і свідчення. Він абсолютно необхідний в нашому очищенні. Придивіться до другої частини відповіді катехізису: як часто там використовується особовий займенник «мене, мені і т.д.». «Він даний мені особисто, щоб за моєю істинною вірою зробити мене спільником Христа та всіх

Його благословінь, втішати мене та залишатися зі мною навіки». Ми не можемо жити, як діти Божі, без Святого Духа.

Проте, робота Святого Духа є не лише необхідною, вона також викликає багато суперечок. Сучасні харизматичні течії розпалили дебати про те, як діє Дух в житті віруючих сьогодні. Чи змушує Він їх розмовляти «мовами»? Чи це є справжні мови, чи якась тарабарщина? Як стосовно чудес, видінь, хрещення Святим Духом?

На жаль, ми не можемо відповісти тут на всі ці запитання. Є такі, які стверджують про те, що є різниця між мовами в Дії.2 і в 1 Кор.14; але є й такі, що стверджують про те, що в обох випадках це є реальні мови. Ця тема не є настільки вирішальною, як те, чи потрібно віруючим все ще говорити мовами і видавати це, як знак істинної духовності. Ми заперечуємо таку точку зору. Апостол Павло володів багатьма дарами Духа, такими як, знання, пророкування, віровчення, говоріння мовами (1 Кор.14:6,18). Він робив різні знаки і чудеса, щоб підтвердити своє апостольство (2Кор.12:12). Він проповідував з силою (1Кор.2:4). Проте, Павло цінив ці дари інакше, ніж це роблять сьогодні. Він каже, що всі вони повинні бути перевірені тією нормою, що Ісус є Господь (1 Кор.12:3). Потім він вказує, що всі ці дари є різними і вони не даються на основі заслуг, а згідно всемогутньої волі Духа (1 Кор.12:4-11).

Серед цих дарів найкращим і найважливішим є «любов» (1 Кор.13:13). Що стосується мов, то вони також мають своє місце і це місце знаходиться далеко внизу. Апостол не цінує цей дар так, як дехто це робить сьогодні. І справді, є достатньо причин, щоб дійти висновку, що дар мов більше нас не стосується. Якщо це був дар до справжніх мов, то харизмати тоді є винятком тому, що кажуть, що це спеціальна мова Святого Духа. А якщо це спеціальна мова, то де ж перекладачі, які могли б передати зміст сказаного і таким чином виправдати її цінність.

Щодо дару чудес і видінь, то вони також не витримують дослідження Писання і не мають під собою ніяких підстав. Частіше ці засоби є психоматичними, а не фізичними, такими, що наводять на якісь роздуми. Щодо видінь, то вони не передають якісь нові відкриття, а є сумішшю припущень та планів.

Головним є те, що ми не відчуваємо потреби в пошуках надзвичайних проявів Духа і не повинні надавати їм такого значення, в результаті чого вони стають засобом не об'єднання, а розколу церкви. Нашим щоденним обов'язком є вирощувати плоди Духа, як це і записано в Писанні.

Запитання.

1. Чи був активний Святий Дух в Старому Заповіті? Яким чином?
2. Що обіцяв Своїм учням Ісус перед Своєю хресною смертю? (Іван 14:16) Коли ця обіцянка виконалась? (Івана 20:22; Дії 2:1-11)
3. Що трапилось на свято П'ятидесятниці? (Дії 2) Яке значення свята „п'ятидесятниці” в Старому Заповіті? Яка була реакція натовпу на сходження Духа? (Дії 2:12,13) Якими ще були результати роботи дії Духа Святого на ранню церкву? (вірші 42, 43, 44, 45, 46, 47)
4. Назвіть дари Духа (Рим.12; 1Кор.12) і плоди Духа? (Гал.5:19-22)
5. Як ми можемо розрізнити Духа Божого від Духа сатани? (1Іван. 4:1)
6. Як саме Дух Святий дає нам впевненість у вірі? (Рим. 8:16)
7. Як ми засмучуємо Святого Духа? (Еф.4:30) Як ми вгашаємо Святого Духа? (1Сол.5:19)
8. Який є гріх проти Духа Святого? (Мтв. 12:31-32; Марк. 3:22-30)
9. Чи можемо ми „робити затверділим своє серце” проти Святого Духа? (Зах. 7:12) Назвіть людей в Біблії, які „робили своє серце затверділим”? (Вих.7:13; Дії 7:51) Яка притча описує „твердих серцем”? (Матв. 21:33-45)

Мурза В.В. На основі книги James Visscher "I BELONG"

Чесвятий вогонь у Святому Місті.

Хасан дуже обережно тримав великий глиняний глечик, а його друг, Давид, вимірював якусь олійну рідину і наливав її у глечик. Вони швидко одягли пов'язки на свої носи, оскільки з цього глечика випаровувався їдкий запах. „Обережно, Зев!” – викрикнув Хасан, коли їхній третій друг приготував сипучу субстанцію до суміші в глечик. „Зачекай поки це стоїть на мурі. Ти ж не хочеш, щоб все це вибухнуло нам у обличчя?!”

„Обережно, Хасан!” – хвилювався Давид. Краплі поту стікали по їхніх обличчях. Вони повільно підняли глиняний глечик до самого краю єрусалимського муру. Не лише вага цього глечика змушувала їх потіти. Коли Зев додав туди останні інгредієнти, суміш у глечик стала вибухонебезпечною. Якогого швидше ці троє молодих людей нахилили глечик на голови хрестоносців, які карабкалися на стіну по драбині.

Коли троє хрестоносців були вже майже на верхівці муру, Хасан перевернув суміш. Все це полилося на голови християнських завойовників і через кілька секунд суміш вибухнула і їх охопило жакливе полум'я. Вони падали з драбин дотолу. „Матір Божа, допоможи! Допоможи нам!” – кричали вони. Захисники міста тим часом спостерігали, як рицарі мучилися в агонії.

День за днем жаліслива армія атакували стіни південної та північної частин святого міста. З невеликими зусиллями їх завжди відкидали назад. Палюче сонце, здавалося, насміхалося над хрестоносцями. Іфтиххар, міський управитель, наказав отруїти всі колодязі навколо Єрусалиму. Хрестоносці могли доставляти воду лише із затоки за 8 кілометрів звідти. Багато з них пішли до Йордану не лише щоб напиться, але і охреститися там, а потім ... поїхати додому. Вони бачили, що Бог більше їх не підтримував.

Не дивлячись на облогу, Хасан ніколи не забув виконувати свої обов'язки перед Аллахом. Незважаючи на християн, він приєднувався до своїх братів п'ять разів на день. Обережно розстеливши свій молитовний килимок, він повертався лицем до Мекки і молився: „В ім'я справедливого і милостивого Бога. Хвала Богу, Господу Всевишньому ...”

Давид пишався своєю належністю до бедуїнів, але він також був гордий з того, що є християнином. Він був одним з кількох, які не виїхали з міста. Він гордився, що може жити у цьому Святому Місті.

Зев завжди стверджував, що саме він має більше прав називати Єрусалим своїм містом. Було дуже мало таких людей, які могли прослідкувати за історією своєї сім'ї аж до священика Садока. Його великий прапрадід повернувся з вигнання до Єрусалиму, щоб жити у цьому святому місті разом з багатьма іншими євреями, які на даний час жили у єврейському кварталі. Разом вони з нетерпінням чекали приходу майбутнього Месії. Предки Зева жили і померли за це місто; він з радістю зробив би те саме.

Хасан – мусульманин, Давид – християнин, Зев – єврей, всі вони стверджували, що служать одному правдивому Богу. Хасан відбував служби в мечеті кожної п'ятниці; Давид відвідував церкву кожної

неділі; Зев щосуботи йшов до синагоги. Всередині цього Святого Міста вони жили в гармонії. Об'єднані одним ворогом, вони щодня стояли на південному мурі, щоб захистити своє місто від наляканих хрестоносців.

Захисникам міста без великих труднощів вдавалося долати облогу цієї жалюгідної армії. Після кожної невдалої атаки, хрестоносці поверталися розчарованими до своїх таборів. Як вони раділи, коли вперше побачили це Святе Місто! Вони думали, що майже виконали ціль, задля якої подолали трирічну подорож. Вони вважали, що дуже скоро звільнять Єрусалим від мусульманської навали. Але замість цього майже кожен день приносив для них нові розчарування: клімат був занадто жарким, дров не вистачало, тяжко було дістати воду і матеріал для облоги. Можливо, Бог залишив їх?

Пізніше солдати на мурах міста були дуже здивовані. Вони побачили, як до мурів котяться спеціальні вишки, на яких хрестоносці лізли вгору. Здавалося, на християн зійшла нова хвиля енергії та мужності. Хасан в цей час був готовий зустріти перших воїнів. Позаду нього стояли Зев та Давид. Чи відіб'ють вони цю атаку, як то було завжди?

Тим часом хрестоносці опустили свої містки на стіни міста. Відразу по них пішли озброєні рицарі, тримаючи у руках мечі. Як тільки одного хрестоносця було подолано, на його місці з'являлося два нових. Один із хрестоносців атакував Хасана мечем: „Помріть, собаки і чорти! Ми прийшли в ім'я Господа!” Арабський захисник стояв непорушно. Він намагався відбивати атаки лише дерев'яними вилами. Через певний час червоний колір на цих вилах вказував, що вони кілька разів досягали цілі. Але цього разу один французький воїн взяв верх над ним. „Помри, свиня!” Своім довгим мечем він перерубав держак вил. Давид стрибнув, щоб допомогти другові, але не встиг. Важкий приклад меча розбив голову Хасана. Після цього хрестоносець накинувся на Давида. Поединок був фатальним. Зев поклав стрілу в лук і вистрілив у того, хто щойно вбив його друзів. Стріла потрапила в шию і воїн упав з муру. Але для Зева лука було не достатньо, щоб врятувати себе від навали хрестоносців, яка піднімалася по вишках. Троє друзів померли, а їхня

кров перемішалася так само, як вони змішано жили разом на вулицях Єрусалима.

"Deus lo Volt," Бог хоче цього.

Літом 1095 року Папа Урбан II подорожував південною Францією. Його „папамобілем” слугувала оздоблена карета, розфарбована у яскраві кольори папства - кремово білий, золотий і яскраво червоний. Коні для цієї карети були вибрані одні з найкращих. Коли Папа подорожував з міста до міста, його супроводжувала велика кількість людей - вікар Ісуса Христа йшов з візитом.

Єпископ міста Лепай, Адемар, був на стільки вражений візитом святого отця, що наказав прорубати ще одні двері у соборі. Вони будуть використані лише один раз, а потім замуrowані назавжди.

Люди прийшли з усіх округів, щоб побувати на месі, яку буде служити Папа. Ніхто ніколи не пам'ятав, щоб колись Папа був у їхньому місті. Як це було велике свято! Яка велика честь для міста!

В листопаді 1095 року, Папа Урбан II знову став перед великим натовпом. Людей, які хотіли послухати проповідь Папи, прийшло так багато, що кафедру довелося побудувати за містом, у відкритому полі. З великою старанністю Папа описував турецьких загарбників. Урбан описував жахливі вчинки турків на святій землі, де жив і помер Христос. Мусульмани не лише осквернили цю землю своєю присутністю, але й заважають християнським паломникам, які відвідують ці святі місця! „Ідіть до землі гробу Господнього! Виженіть звідти цю слабу расу, і звільніть ці землі для себе” – проголошував Папа. В один голос натовп з тисяч людей закричав: "Deus lo volt!" (Господь хоче цього). „Дійсно” – погодився Папа, "Deus lo volt!"

Як нагороду для тих, хто „візьме свій хрест” і піде у хрестовий похід, Урбан пообіцяв повне прощення всіх минулих гріхів. „Якщо хтось, хто піде, покладе своє життя за цю справу або на

землі, або на морі, або у битві проти поган, з того моменту його гріхи будуть прощені відразу. Це я дарую по праву, наданому мені від Господа”, – сказав Урбан. У світі, обтяженому виною гріхів, тисячі і тисячі людей з радістю сприйняли цю обіцянку Папи. Як же небесне блаженство вони успадкують, якщо помруть у битві проти поган!

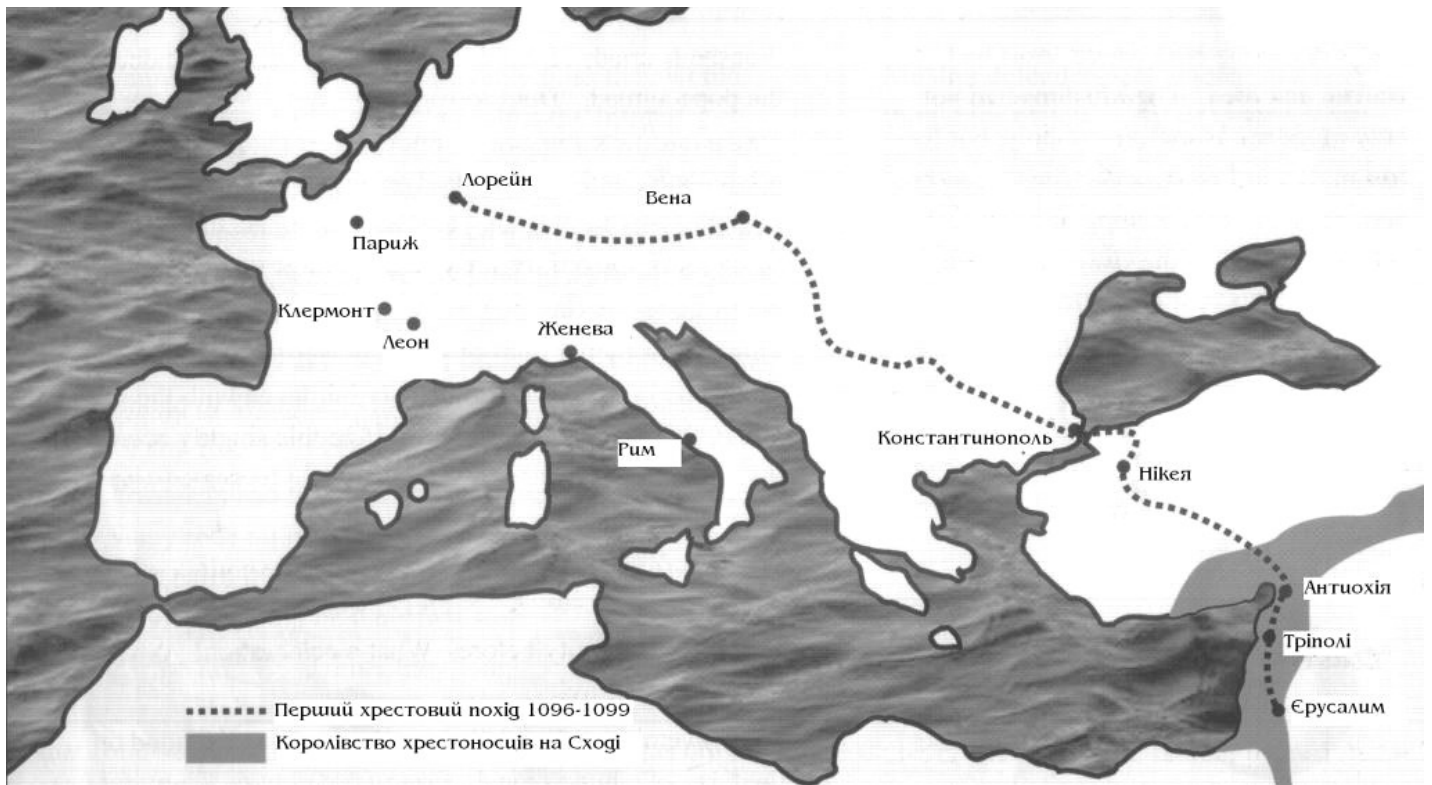
Перший хрестовий похід.

Після такого благання Папи Урбана, армія рицарів і вояків, декілька герцогів та графів зібралися в чималу армію. Вони були добре натреновані та озброєні. Більше ніж 50 000 чоловіків взяло хрест і пішли під знаменами Раймонда з міста Тулузи, Годфрея Булонського, Боемунда Тарентського і Роберта Нормандського.

Хрестоносці пройшли щонайменше декілька тисяч кілометрів. Багато хто їхав верхи, а їхню зброю та продовольчі припаси навантажили на вози. Місто Константинополь мало бути їхньої першою зупинкою. Упродовж спекотного літа вони в битвах розчищали собі дорогу через Туреччину, і врешті у 1098 році досягли Антіохії. З тієї армії, яка вирушила з Франції, залишилося в живих не так багато. Голод, битви, спрага робили цю подорож неймовірно важкою. Не дивлячись на це, Годфрей з Буїлону провів сміливу битву у підступі до мурів Єрусалиму, а також у самому місті. Коли армія хрестоносців пробралася у вузькі вулички Святого Міста, за собою вони залишали ріки крові. Були вбиті не лише мусульманські захисники, але й тисячі євреїв. Всі вони були жертвами жорстокої розправи хрестоносців. Хрестоносці досягли своєї цілі: Свята Земля була звільнена від поган.

Deus lo volt?

(З книги «Полум'я Слова» Арко Нан, ПітерТоренвліт.
Переклад Мурзи В.В.)

Будинок для Вірджинії

Селище, де жили шахтарі, було таким похмурим, як і життя, яке вели його жителі. У ньому було лише декілька напівзруйнованих хатин. У багатьох жителів було злочинне минуле. У селищі панувало пияцтво, бійки й багато інших пороків.

Найближчий медичний пункт був за кілька кілометрів і тому, коли одного разу у непогожу ніч невідомо звідки в це поселення заблукала втомлена молода жінка, ніхто не знав, що робити в таких випадках. Її поклали на матрац у занедбаній хатині, і поки чоловіки ходили по допомогу, жінка лежала, відвернувшись до стіни, закривши очі від втоми. Коли ж привели лікаря, було пізно. Жінка померла, залишивши після себе новонароджену дівчинку без вказівок, звідки вона, куди направлялася і що потрібно зробити з дитиною. Шахтарі також не знали, що робити.

Хтось запропонував відправити дитину у монастир до чорниць, але це було дуже далеко. Дівчинка не переставала плакати. Навколо неї всі стояли безпомічні, коли знаєцька з юрби вийшов старий Чарлі й взяв на руки цю дитинку.

- Залишіть її мені, - сказав він. - У мене колись була така ж. Ти, Том, знайди пастуха і попроси його принести швидше молока, а ти, Джо, спустися до крамниці і не повертайся без дитячою пляшечки!

Присутні були дуже здивовані. Чарлі був найстаршим з жителів селища, а його хатина, напевно, самою брудною з усіх. Ніхто не знав про його минуле, звідки він, але ніхто не насмілювався перечити йому.

Чарлі приніс маленьку дівчинку додому й поклав її на ковдру. Колись у нього була власна маленька донечка, але дружина залишила його й забрала дитину із собою. Він не дуже жалів за дружиною, але коли маленька Вірджинія зникла з його життя, щось у ньому вмерло.

- Я назву її Вірджинією, - пробурмотів він, - але моя Вірджинія була чиста, як білосніжна квітка. Можливо, треба цю Вірджинію помити?

Він зігрів на вогні воду й за допомогою грубого шматка мила викупав дитину. Але тепер неможливо було загорнути її в брудну ковдру. Він згадав, що в нього є нова полотняна сорочка і чистий шматок махрової тканини на spodі скрині. Він

загорнув її в усе чисте. Пізніше принесли молоко і він покормив її. Незабаром вона спокійно заснула.

- Їй потрібна ліжечко, - пробурмотів Чарлі, притискаючи маленьку голівку до своєї щок. У ньому пробуджувалася любов до цієї дитини.

Під підлогою в нього зберігалося небагато золота, яке зараз згодиться йому як ніколи.

Дуже обережно він поклав дівчинку на ковдру й відправився до хазяїна таверни порадитися. На медичному пункті йому дали багато білих шматків тканини, а в крамниці він придбав пляшечку із соскою, деякий дитячий одяг та ковдру.

Всіх жителів селища зацікавило, що відбувається в домі Чарлі. Дитина стала центром їхньої уваги.

Чарлі дуже полюбив цю маленьку дівчинку. Лежачи у своєму ліжечку, вона була така біла прекрасна квітка під чистою ковдрою. Але тут він звернув увагу на брудну підлогу, на тлі якої чиста колиска виглядала не гарно. І Чарлі, вперше в житті почав мити підлогу, а коли він закінчив, підлога стала зовсім іншого кольору. Проте тепер підлога не підходила до всього іншого. Стіни були закопченими від диму, та й стеля також. Він зовсім не зважував на це раніше.

- Я віднесу її до Тома, - промовив Чарлі, - а потім піду в крамницю. Мені потрібна щітка, вапно й ще що-небудь, щоб знищити комах.

Цілих два дні він трудився, не покладаючи рук. На другий вечір Чарлі приніс Вірджинію в оновлений будинок. Дівчинка оглядала білі стіни й стелю серйозними блакитними очима, а потім, не кліпаючи, подивилася на Чарлі. Старий відчув незручність.

"Який же я, напевно, брудний і неохайний. - Він зняксовіло потер своєю великою долонею неголену щок. - Можливо, мені треба подивитися на себе в дзеркало?" - міркував він. Але такого предмета в нього в будинку не було. Чарлі пішов до невеликої річки. Нахилившись, він уважно подивився на своє зображення й промовив:

- Дійсно, мені треба б виглядати кращим. Перукар підстриг його волосся й бороду; у магазині він купив нову сорочку, а стару виправ і віддав для роботи. Маленькій Вірджинії сподобалося в новому будинку. А коли настало літо, Чарлі частенько став виносити ліжечко у двір, і дівчинка посміхалася блакитному небу й літаючим птахам.

"Але незабаром вона буде сидіти, потім ходити, - подумав Чарлі, - і що вона побачить навколо своїми безневинними блакитними очима? Бруд, страшні рослини й купу сміття? Ні, так не годиться".

І Чарлі став перекопувати свій шматочок землі. Він купив у крамниці насіння квітів і посіяв їх. Під впливом теплого сонця й гірського повітря насіння швидко росло, і подвір'я стало зеленим та гарним.

Огрубілі люди в селищі бачили, які зміни відбуваються з Чарлі й заразилися від нього любов'ю до порядку. Поступово з'явилися інші маленькі садочки, і деякі будинки були побілені й приведені до порядку.

Коли Святий Дух входить у серце людини, Він поступово перетворює його, робить чистим. Ти можеш відкинути це або, навпаки, сприйняти. Старий Чарлі зробив нове життя дівчинки центром своєї уваги. І все інше в його житті було погоджено з нею. А те, що не підходило, повинне було бути змінено.

Ця історія показує нам, що ми повинні зробити Христа центром нашого серця, щоб бачити, де ми неправильно поступаємо; Христа - центром, що дає нам силу змінюватися; Христа - центром, що перетворить наше життя Своєю красою й любов'ю.

Для роздумів: Подумай про те, що ти зробив неправильно і де Дух Святий вказав на твої помилки. Чи звертаєш ти до Нього, щоб Він допоміг тобі виправити це?

П'ятидесятниця.

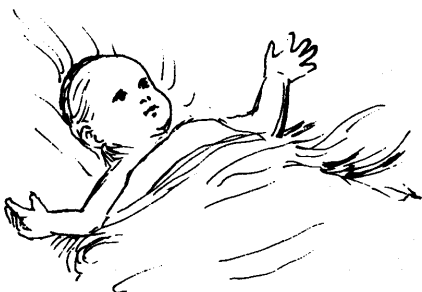
Знайди ці слова в таблиці. Слова розташовані по діагоналі, зверху вниз, зліва направо і навпаки.

К	А	П	П	А	Д	О	К	І	Я	І	З	А
Р	И	М	Х	Е	Р	У	С	А	Л	И	М	Ю
І	А	Р	А	Б	И	Н	Я	Д	І	М	Е	Я
Т	Ь	Л	П	Р	О	Щ	Е	Н	Н	Я	С	И
Я	Д	І	Ф	М	О	Л	И	Т	В	И	О	Н
Н	О	В	О	В	І	Р	Ц	І	Д	Т	П	Я
И	П	І	А	Н	Е	Р	І	К	И	І	О	Е
Х	С	Я	І	Г	І	Р	Ф	С	В	М	Т	Л
Л	О	Р	Т	Е	П	Б	А	Ю	А	А	І	
І	Г	Н	Е	Г	И	П	Е	Т	Д	Л	Л	
Б	О	П	А	М	Ф	І	Л	І	Я	Е	І	А
П	Я	Т	Д	Е	С	Я	Т	Н	И	Ц	Я	Г

П'ятидесятниця
Єрусалим
Месопотамія
Давид
Понт
Єгипет
Лівія
Критяни

Еламїти
Мідяни
Рим
Каппадокія
Кірена
Фрігія
Прощення
Молитви
Араби

Галілеяни
Нововірці
Юдея
Петро
Азія
Господь
Памфілія
Хліб

- ❖ Консультативна Рада Голів Протестантських Церков Росії не ставить під сумнів право кожного автора, кожної людини на волю творчості й літературного домислу, проте вважає досить небезпечним спроби автора роману "Код да Вінчі" і режисера однойменного фільму переписувати біблійні тексти й історію християнства. Для більшості віруючих авторські вільності у трактуванні образу Ісуса Христа є ні чим іншим, як блюзнірством й образою релігійних почуттів.
- ❖ Том Хенкс, виконавець головної ролі у фільмі "Код да Вінчі", заявив, що його участь у зйомках цієї картини не суперечить православній вірі, яку він сповідує.
- ❖ Європейська комісія з боротьби з расизмом і нетерпимістю опублікувала доповідь, у якій висловила заклопотаність у зв'язку з положенням у Росії мусульманських й єврейських громад, а також "релігійних об'єднань".
- ❖ В Узбекистані розгорнулося справжнє полювання на наших братів у Христі, протестантів. За віру в Ісуса людей заарештовують, кидають до в'язниць, піддають катуванням. При цьому, Православні храми не зачиняються, тому що серед узбеків існує традиція вважати, що там священники сповідають "російського" Бога, і тому владою вони не сприймаються як небезпечні для мусульман".
- ❖ У Києві, на Замковій горі, або, як її ще називають, Хоривице, зведуть православну церкву. Замість цього знесуть капище - язичеський жертвник, який з'явився тут незаконно місяць назад.
- ❖ 5 травня широко відзначили, не тільки в Польщі, 160-річчя Генріка Сенкевича, автора релігійного роману "Камо грядеши" - про долю перших християн у Римі.
- ❖ 30 квітня, у поминальний день, коли тисячі вбитих горем матерів і батьків відвідували могили своїх дітей-наркоманів на мариупольських цвинтарях, відбулася акція суспільного протесту "Обридли". Організаторами акції були співробітники й вихованці дитячого реабілітаційного центру "Республіка Пілігрим", українсько-російська громада реабілітаційних центрів "Перетворення" і Церква Добрих Змін, які заявляли: "Обридли бачити, як знахабнілі наркоторгівці продовжують убивати наших дітей". Однак зухвалість останніх не обмежується продажем наркотиків у центрі міста. Вони прямо загрожували організаторові акції, директорові дитячого центру й священникові Геннадію Мохненко, убивством.
- ❖ З 27-ого по 29-те квітня в Києві відбувся Перший міжнародний фестиваль християнської книги. Ця подія стала справжнім святом для всіх християн України, незалежно від їхньої конфесійної приналежності. Протягом трьох днів у приміщенні Творчого центру Києво-Могилянської академії свою продукцію представляли протестантські, католицькі, православні видавці й виробники аудіо - й суверенної продукції України, Росії, Білорусі, Німеччини й США.
- ❖ У школах України повинні вивчати не теорію Дарвіна, а креаціонізм - концепцію, згідно до якої світ створив Вищий розум. Як повідомляє "Новий регіон", про це на прес-конференції в Києві заявили кілька українських учених. "Неможливо виховати совість без віри. Наївно вірити, що це можна зробити за допомогою культури й мистецтва. Якщо людину виховувати як спадкоємця тварини - мавпи, вона такою і залишиться", - говорить Валентин Жалко-Титаренко, старший науковий співробітник Інституту епідеміології й інфекційних захворювань.

Степань (Рівненська обл.)

По милості Господній наша громада приймала Синод УЄРЦ, і ми задоволені цією подією. На даний час маємо багато роботи із зведенням будинку для церковних служб, в якому хочемо приймати представників інших громад Реформованої Церкви, особливо дітей. Двері цього будинку будуть відкриті для різних служб всієї Реформованої Церкви. На даний час ми звернулися з листом про фінансову допомогу до інших громад УЄРЦ і вдячні Господу, що Він поклав у ваші серця бажання жертвувати на цю справу.

Ми далі працюємо в селищі Гута. На другий день Трійці плануємо відвідати разом з представниками громади Рівного цю місцію, та поділитися з жителями того селища проповіддю Слова Божого, разом співати пісні хвали Господу та молитися. Закликаємо і вас до цього, адже свято, яке ми відзначаємо, це свято Церкви - Церкви Христової. Бог виконав Свої обітниці, давши Святого Духа Своїй Церкві. Без Святого Духа наша проповідь ніколи б не дійшла до сердець людей. Але ми лише інструменти в Його руках. Наша молитва за вас також, щоб Бог вів Українську Євангельсько-Реформовану Церкву до твердої віри в Господа Ісуса Христа. І щоб ця віра росла, даючи численні плоди.

Рівне

Ми вдячні Богові, що можемо поділитися тими новинами, які є в нашій громаді. Господь не залишає нас. Він дав нам можливість вірити і вести до Нього братів та сестер. Він дає нам можливість навчати Слова Божого в Церкві і рости як громаді. На останній Церковній Раді була намічена стратегія по подальшій місії громади Рівного в інші райони нашої області. Одна з важливих тез прийнятих на цьому засіданні, це те, що ми є місіонерською громадою, яка прагне проповідувати Істину в Господі Ісусі Христі. Наші служіння далі відбуваються також і в середу, на яких приходить 10 - 15 осіб. Ми дуже раді, що маємо таке зібрання, адже тоді можемо помолитися разом за потреби членів громади, за жителів міста, нашої країни, а також за всіх вас - читачів цієї газети, інші УЄР громади. Господніх вам благослов'їв.

Сваліява (Закарпатська обл.)

Слава Господу за Його допомогу і підтримку, яку ми маємо у служінні нашому Богові. Ми ростемо духовно відвідуючи богослужіння та біблійні уроки, наші діти можуть збагачуватися у вірі, відвідуючи недільну школу. Далі просимо Божої підтримки у роботі християнської бібліотеки, радіо та касетної місії. Намагаємось розповсюджувати щонедільні друковані проповіді не тільки серед рідних, але й серед відвідувачів бібліотеки. Маємо хороше спілкування з молоддю і надіємось також на Господню допомогу в починанні нової молодіжної групи у центрі міста. Молимося, щоб наше служіння приносило плоди.

Таврійське та Рідна Українка (Херсонська обл.)

Як завжди проходять богослужіння, біблійні уроки, вивчення катехізису. Слава Богу, за духовний і чисельний ріст Недільних шкіл наших громад. У зв'язку з цим ми маємо намір розпочати нову недільну школу в сусідньому селі Великі Копані, звідки маємо декількох дітей, які щонеділі приходять у недільну школу села Рідна Українка. Молимося за започаткування нової громади у селі Великі Кліни та за роботу Духа Святого у серцях жителів цього села. 9 травня, в День Перемоги, наш пастор мав змогу виступити на святковому мітингу, розповісти про значення перемоги у житті християн.

Київ (лівобережна громада)

Наша громада розвивається. Маємо також групу прославлення, це - Галя, Аня Бабич, Юра Стрижаков, які співають в супроводі музичного центру і таким чином поліпшують спів громади. Нещодавно був хрещений Іван Сіренко, син пастора Юри і його дружини Тетяни. Далі маємо зібрання домашніх груп, щочетверга Біблійні уроки, щоп'ятниці молодіжне служіння, і щосуботи євангелізацію в лікарні. Є бажання придбати існуючий зал для богослужб, але для цього потрібне терпіння. Бог посилає нових людей до нашої громади і ми молимося, щоб вони приходили частіше.

Шандор Молнар знаходиться в Нідерландах на конференції, організованої нідерландською місіонерською організацією IRTT (Інститут для реформатського богословського навчання). Цей інститут також організовує щорічні міжнародні курси на три тижні, особливо для пасторів, служителів з різних країн - Індонезії, Індії, країн Африки, а також з України. Ці курси складаються з лекцій, а також спілкування по групах. Він має мету стимулювати розвиток спілкування між Реформатськими церквами по цілому світу та підтримувати один одного в розбудові Церкви.

Київ (правобережна громада)

Наша громада також поступово росте. У неділю було подвійне свято. По-перше, це була неділя, день відпочинку, день прославлення Бога. По-друге, троє людей в цей день визнали свою віру в Ісуса Христа! Один чоловік і двоє жінок прийняли конфірмацію. Цей брат розповідав, що вже довго "шукав", багато читав. Але для нього цей найважливіший день настав. Одна жінка сказала, що вона відвідала різні конфесії, але хтось їй рекомендував цю маленьку громаду, яка збирається в кінотеатрі «Салют». Атмосфера там, як у сім'ї. Вона це помітила сама. Третя жінка також щиро дякує Богові за те, що Він зробив і робить для неї. Під час богослужіння ми не один раз дякували Богові за Його благодать і милість, яку Він показує нам.

Дух Синівства

РІВНЕ	СВАЛЯВА
Богослужіння проходить: вул. Пересопницька, 200 Неділя о 10 год. Тел. (0362) 226-777	Богослужіння: Неділя о 13 год. вул. Ломоносова 14 Тел. (03133) 7 - 30 - 61
СТЕПАНЬ	КИЇВ
Богослужіння: Неділя о 13 год. вул. Олени Теліги 27 Тел: (03655) 4 - 11 - 77	Богослужіння: (Правий берег) Неділя о 14 год. кінотеатр „Салют” тел. 525 - 46 - 20 Богослужіння: (Лівий берег) Неділя о 11 год. просп. Лісовий 12 Тел. 524 - 68 - 14
РІДНА УКРАЇНКА	ТАВРІЙСЬКЕ
Богослужіння: Неділя 14 год. медичний пункт Тел. (05539) 3 - 32 - 58	Богослужіння: Неділя 10 год. Музична школа Тел. (05539) 4-32-39
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА	Богослужіння на українській мові є в:
УЖГОРОД Богослужіння: Неділя 10.00 Пл. Жупанатська 4,	Мукачеве - вул. Духновича 72 о 16.00 Перечин, Вишкове, Білки.
ЄВ. ПРЕСВІТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 246-75-76 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35 м. Черкаси тел. (0472) 64-45-13	м. Миколаїв тел. (0512) 43-05-16 м. Ізмаїл вул. Кірова 14 м. Белгород - Дністровський тел. (04849) 22-397 м. Харків вул. Артема 38

Технічний редактор: Мурза Еріка
 Члени редакції: Мурза В.,
 Пилипенко В., Молнар Ш.
НАША АДРЕСА:
 89300 Україна, Закарпатська обл.,
 м. Свалява, вул. Визволення 184 / 1
 Телефон редакції: 7 30 61
 E-mail: murza@UERC.svl.uzhgorod.ua

 Тираж видання: 1000 примірників.
 Періодичність – раз у два місяці.
 Газета розповсюджується за пожертви.

Свято П'ятидесятниці - це свято Святого Духу.
 Багато людей пов'язують слово «Дух» з чимось, що неможливо визначити, збагнути або зрозуміти. Але Біблія відкриває нам те, що Святий Дух - це Бог. Разом з Отцем та Сином, Святий Дух - це триєдиний Бог. Бог - всемогутній, приголомшливий, незрівняний з будь якою людською Він - єдиний Бог, який існує в трьох Особах: Отець, який любить своїх дітей з вічності; Син, який викупляє Божих дітей від гріхів. А Дух? Ми можемо сказати: Отець та Син послали Святого Духа, щоб повернути нас додому - дому Отця та жити з Сином вічно (Івана 14).

Ісус, Божий Син став людиною, щоб викупити нас, грішних чоловіків та жінок. Кульмінація викуПЛення це те, що Бог всиновляє нас як Своїх власних дітей. Це дивно, але усі ми потребуємо усиновлення! Людина була створена за образом та подобою Бога. Але через наші гріхи цей образ було зруйновано - дзеркало розбилася. Лише розсіпані частинки дзеркала щось показують про Божу ціль стосовно людини. Діти почали бунтувати та утекли з дому Отця, вони вже не поводитися як Божі діти. Але наш бунт не означає, що Отець перестав любити нас! Він вибрав нас в Своєї вічної любові (Еф. 4:1) та послав Свого єдиного Сина, щоб знову відкрити ворота в Божий дім.

Це звучить неймовірно! Та це є неймовірно! Як ми можемо повернутися до Бога? Як Він може повернути нас? Що ми маємо робити, щоб знову догодити Йому? Чи маємо ми змінювати своє життя, порвати з усіма гріхами, почати

любити своїх ближніх і тоді повернутися до Бога та сказати: «Дивись, от я! Зараз я чистий. Чи візьмеш Ти мене назад?»

Але все відбувається по-іншому. Ми не можемо очиститися, навіть якщо ми б хотіли бути безгрішними, ми просто не маємо сил дотримуватися своїх обіцянок. Ми - жалюгідні грішники. Як сказав Павло в посланні до Римлян 7:19 «Не роблю того добра, якого хочу, але те зло, якого не хочу, - його роблю».

Єдиний шлях, як можна бути усиновленим - повірити в Христа як Єдиного, Хто може надати нам дозвіл увійти в дім Отця. Але для так також неможливо навіть повірити в те, що Христос може це зробити. В те, що Отець простить наші гріхи завдяки тому, що зробив Христос. Для цього Христос та Отець посилюють Святого Духа дати нам віру в Христа як нашого Спасителя та відновити наше життя.

Духа називають «Духом Синівства» через те, що Він повертає Божих дітей додому. Він відкриває ворота раю перед нами. Отець чекає на нас та називає нас Своїми дітьми. Там, вдома, Дух вчить нас знову розмовляти мовою дітей та кликати до Бога по допомогу: «Авва, Отче» (Рим. 8:15)

Отець... так, в Христі Бог - наш Отець. Але також як усиновлені діти є спадкоємцями не по народженню, а через вибір та благодать батьків, які їх всиновили, ми отримуємо права синів та дочок (Гал. 4:5-6). Лише через благодать ми можемо називати Бога нашим Отцем! Така благодать - це неймовірно для грішних людей. Наша впевненість у Божій любові та спасінні слабка і зіпсована гріхом, страхом та сумнівами. Але Дух показує нам знову і знову, що ми - дійсно Божі діти (1 Ів. 3:1-10). Кожного разу, коли ми читаємо Писання, слухаємо проповідь, молимося Богу, кожного разу коли ми звертаємося до нашого Отця - сила Божого Духа запевняє нас в Його любові та благодаті!

Але зараз ми всиновлені і належимо до родини нашого Отця, тому маємо жити як Його діти. Як Божі діти ми маємо показувати «родинні риси»! (Рим. 8:12-21) Ми вже не повинні жити відповідно до нашої грішної природи. Ми маємо навчитися тому, що Отець хоче від нас в нашому житті. Ми маємо слухати заповіді Ісуса. Коли ми віримо в Ісуса, Отець дасть нам Духа (Івана 14:15-18). Тоді навіть через проблеми та випробування в нашому житті ми усвідомлюємо, що ми - діти Бога (Євр. 12:5-11).

Все це здається дуже добрим, але чи так це насправді? Чи дійсно це є у вашому християнському житті? Так, це істинно в Христі. Але водночас ми маємо сказати: ми все ще не маємо повної спільності з Отцем. Ми все ще

грішники, ми живемо в світі, який наповнений гріхом. Але Божа обітниця - надійна. Христос пішов на небо підготувати для нас місце в домі Отця. Він Духом веде нас на нашому путі додому! Це означає: найкраще все ще має бути. Але чи це не нормальна річ для дітей? Діти народжуються не власниками чогось, а спадкоємцями! Це також істинно для Божих усиновлених дітей. Ми маємо обітницю багатой спадщини в майбутньому! Ця обітниця надійна в труді Христа та в Дусі істини (Івана 16:13). Ми з нетерпінням чекаємо на повне здійснення Божої обітниці: викуПЛення нашого тіла, повна радість спільності з Отцем (Рим. 8:16-21; Об. 21:7)!

Йос Колейн, професор Семінарії

